

uprøvede læger i kandidatvagt ikke ville være i stand til at yde sufficient hjælp til patienter med f. eks. cranietraumer, thoraxskader, ileustilfælde og lignende alvorlige lidelser, hvis man ikke med få minutters varsel kunne få fat i en nogenlunde erfaren anæsthesilæge. Overlæge Jørgensen og jeg kunne fuldt ud tiltræde hendes argumenter, hvorefter overlæge Jørgensen skriftligt meddelte administrationen, at han siden 1. december 1961 havde pålagt sine reservelæger 2-skiftet bunden vagt, og henstillede, at der udbetaltes honorar for de af denne grund fremkommende ekstravagter. Overlæge Jørgensen har i en senere skrivelse til administrationen udtalt, at han så sig nødsaget til at opretholde denne ordning, og det vil da også af O.A.B.S.s regnskaber fremgå, at der siden 1. december 1961 er udbetalt honorar til de som reservelæger fungerende læger på anæsthesiaafdelingen svarende til 10 à 11 ekstra bundne vagter pr. måned.

Herefter skulle det altså være klart, at dr. Papas vagt 15. januar 1962 var en bunden vagt, at hun på sin vagt var forpligtet til at opholde sig på sygehusets område, og at hun var forpligtet til at kunne tilkaldes med få minutters varsel.

Angående anæsthesiaafdelingens sygeplejersker:

Foruden de 2 vagthavende læger var der 2 vagthavende sygeplejersker, begge med bunden vagt på sygehusets område. Det var en regel, at den ene sygeplejerske kunne være en relativt ny sygeplejerske, som endnu ikke havde haft sin turnus på neurokirurgisk operationsafdeling, medens den anden skulle være en mere erfaren anæsthesisygeplejerske, som havde haft 3 måneders turnus eller mere på neurokirurgisk operationsafdeling.

Denne regel var ikke blevet overholdt 15. januar 1962, idet de vagthavende sygeplejersker var den mandlige islandske sygeplejerske R. Stefanson, som aldrig tidligere havde været på neurokirurgisk afdeling, samt en anden sygeplejerske, som heller ikke havde set neurokirurgisk afdeling før. Da således ingen af de vagthavende sygeplejersker kendte noget til indretningen af anæsthesirummet på neurokirurgisk operationsafdeling og med fuld ret kunne sige,

at de ikke kunne finde de forskellige ting, anæsthesilægerne skulle bruge, var de ikke til megen hjælp i en akut situation.

Da yderligere den vagthavende kandidat heller ikke havde prøvet at arbejde på neurokirurgisk operationsafdeling tidligere, kendte heller ikke han noget til, hvor han kunne finde de forskellige ting, som skulle bruges, ligesom han var totalt blottet for erfaring med hensyn til den anæsthesiologiske behandling af neurokirurgiske patienter.

Dr. Papa henvendte sig til mig umiddelbart efter, at vi var mødt til dagsarbejdet den 16. januar 1962 kl. 8, og fortalte, at hun havde haft en rædselsfuld vagt, hvorefter hun fortalte om episoden den foregående dag.

Hun fortalte, at hun om eftermiddagen var gået i byen for at hente penge med henblik på sin nært forestående afrejse til Grækenland. Jeg erindrer ikke, om hun sagde bank eller posthus. Mens hun var væk, var der ankommet en akut patient til neurokirurgisk afdeling. Hun fandt neurokirurgisk afdeling i vild opstandelse, fordi den vagthavende kandidat og de vagthavende sygeplejersker fra anæsthesiaafdelingen ikke havde turdet foretage sig noget som helst. Til alt held var patienten intuberet før afsendelsen fra det lokale sygehus, således at neurokirurgerne havde kunnet foretage de forberedende undersøgelser før operation. Da anæsthesi-kandidaten og -sygeplejerskerne intet havde stillet frem med henblik på operation, gik dr. Papa staks i gang med dette, men det gik ikke ret hurtigt, fordi hun personlig måtte finde næsten alting frem. Hun extuberede patienten, fordi den trachealtube, patienten var intuberet med fra det lokale sygehus, ikke var af den type, vi plejede at anvende ved neurokirurgiske operationer, og da hun var ved at intubere patienten med en ny trachealtube, kom overlæge Bisgaard ind i lokalet. Dr. Papa fortalte, at dr. Grønbæk (den vagthavende neurokirurgiske reservelæge) vistnok havde fortalt overlæge Bisgaard, at hun ikke kunne intubere patienten, thi overlæge Bisgaard sagde et eller andet på dansk i en ophidset tone, skubbede til hende og søgte at overtage laryngoskop og trachealtube, åbenbart for at intubere patienten.